

Rabbi Meir of Premishlan

Divrie Meir

Parshas Mishpatim

(אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו (כא, ל

If ransom is imposed upon him, then he shall give for the redemption of his soul according to all that is imposed upon him. (Exodus 21:30)

If ransom is imposed upon him, then he shall give for the redemption of his soul according to all that is imposed upon him.	אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו.
I heard that once a villager came before Rabbi Meir of Premishlan with a complaint, saying that he wanted specifically to move his residence to the city and did not want to live in the village, because it was neither fitting nor proper to live in a village, but rather in the city among people.	שמעתי שפעם אחד בא לפני רבי מאיר מפרמישלאן איש כפר בקובלנא שרוצה דיקא לעקור דירתו בעיר ואינו רוצה לדור בכפר, כי לא נאה ולא יאה לדור בכפר רק בעיר בין אנשים,
Rabbi Meir, of blessed memory, said to him that the verse applies to him: "If ransom is imposed upon him"—meaning, if it was decreed upon his soul's root that he should be a villager—(the word כפר being a reference to "village"),	ואמר לו הרב רבי מאיר ז"ל שעליו אמר קרא 'אם כפר יושת עליו', הינו באם נגזר עליו, בשורש נשמתו שיהיה בן כפר, 'כפר' לשון כפר
Then "he shall give for the redemption of his soul"—he must fulfill the root of his soul's mission "according to all that is imposed upon him," meaning according to what has been decreed upon him from Heaven, and it is impossible to change that he should be a city-dweller.	אזי ונתן פדיון נפשו מחיב להשלים שורש נשמתו ונפשו כאשר יושת עליו, דהינו כאשר נגזר עליו מן השמים, ואי אפשר לשנות שיהיה בן עיר:

(אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו (כב, ז

If the thief is not found, then the owner of the house shall approach the judges to swear that he has not laid his hand upon his neighbor's property. (Exodus 22:7)

In the name of the righteous Rabbi of Premishlan: "Then the owner of the house shall approach the judges to swear that he has not laid his hand upon his neighbor's property."	בשם הרב הצדיק מפרמישלאן ונקרב בעל הבית אל האלהים אשר לא שלח ידו במלאכת רעהו.
That is, how does a simple person, who is not deeply engaged in Torah and prayer, bring himself closer to God? By ensuring that "he has not laid his hand upon his neighbor's property"—that is, by conducting business with integrity, as it is stated (Shabbat 31a)	הינו במה מקרב את עצמו האיש פשוט אשר אינו עוסק כל כך בתורה ותפלה, במה מקרב את עצמו אל ה', 'אם לא שלח ידו במלאכת רעהו' הינו משא ומתן באמונה, על דרך דאיתא (שבת לא). ששוואלין עסקת באמונה

Rabbi Meir of Premishlan

Divrie Meir

Parshas Mishpatim

that one of the first questions asked is, "Did you deal honestly in business?"	
The holy Rabbi Meir of Premishlan, may his merit protect us, explained the verse later in this portion: "Then the owner of the house shall approach the judges to swear that he has not laid his hand upon his neighbor's property."	פֶּרַשׁ הַרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי ר' מֵאִיר מְפָרְמִישְׁלָאן זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ אֶת הַכְּתוּב לְהֵלֵן בְּפָרְשָׁה זוֹ 'וְנִקְרַב בְּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֶכֶת רֵעֵהוּ'.
This means that if a Jew wishes to draw close to God, that is, to begin serving Him, he must first examine and verify whether he has not harmed others in matters between man and his fellow. He must ensure that he has not taken another's money unjustly, nor caused them distress, harm, or anguish.	וְנִקְרַב בְּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם בַּר יִשְׂרָאֵל רוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאֱלֹהִים הֵינּוּ לְהִתְחִיל בְּעִבּוּדָתָהּ, אֲזִי בְּרֹאשׁוֹנָה עָלָיו לַעֲיֵן וּלְבַדֵּק 'אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֶכֶת רֵעֵהוּ, אִם לֹא פָגַם בְּעֵינָיִם שְׂבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, שֶׁלֹּא נָטַל מִמּוֹן חֵבְרוֹ שֶׁלֹּא כָּדִין וְלֹא גָרַם לוֹ צָעַר וְנִזְק וְעִגְמָת נֶפֶשׁ.

(וְעַבַּדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ (כג, כה)

And you shall serve the Lord your God, and He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst. (Exodus 23:25)

"And you shall serve the Lord your God, and He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst."	וְעַבַּדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ.
I heard from my teacher and master, Rabbi Meir of Premishlan, his explanation: "And you shall serve the Lord your God"—meaning that when you serve Hashem, then "He will bless"—you will be granted the power to bless those who come to you, for blessings will be placed in your hands.	שְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי וְרַבִּי וְרַבִּי מֵאִיר מְפָרְמִישְׁלָאן פְּרוּשׁוֹ, 'וְעַבַּדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם' פְּרוּשׁ כְּשֶׁתַּעֲבֹדוּ אֶת ה' 'וּבִרְכָּה' אֲזִי יְהִי לָכֶם כֹּחַ לְבָרֵךְ אֶת הַבָּאִים אֲצִלְכֶם, כִּי הַבְּרָכוֹת יְהִיו מְסוּרִים בְּיָדְכֶם.
Furthermore, "your bread and your water"—this means that whoever eats from your bread and drinks from your water will be healed, as it says, "And I will remove sickness from your midst."	לֹא זֶה אֵף זֶה 'אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ' פְּרוּשׁ מִי שִׁיאֲכַל מִלַּחֲמֶךָ וְיִשְׁתֶּה מִמֶּיךָ אֲזִי 'וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ' יְהִי לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
In the year 1848 (תר"ח), members of our community traveled to the great and renowned Rabbi Meir of Premishlan, may his memory be a blessing, to offer a redemption of the soul for the city, that they should be spared from a terrible plague, Heaven forbid.	בְּשָׁנַת תַּר"ח נָסְעוּ מִפֹּה קָהֳלָתֵנוּ לְהַקְדוּשׁ הַמְּפָרָסֶם רַבִּי מֵאִיר מְפָרְמִישְׁלָאן זַצ"ל לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ עֲבוּר הָעִיר שֶׁיִּנְצְלוּ מִהַחֲוִלֵי רַע רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

Rabbi Meir of Premishlan

Divrie Meir

Parshas Mishpatim

He gave them a loaf of bread and a jug of water to hang in the house of a distinguished individual in the city, saying this was the secret of the verse: "And He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst."	וַיִּתֵּן לֶחֶם וְצֶפֶת מַיִם לְתֵלוֹת בְּבֵית אִישׁ הַמְּיֻחָד בָּעִיר, וַאֲמַר הָרַמַּז 'וַיְבָרֶךְ אֶת לֶחֶמְךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ'.
And so it was—blessed be Hashem!	וְכֵן הָיָה עָלָיו בְּרוּךְ הַשֵּׁם.
"And you shall serve the Lord your God, and He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst."	וְעַבַּדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹקֵיכֶם וַיְבָרֶךְ אֶת לֶחֶמְךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ.
Once, the holy Rabbi of Premishlan spent Shabbat with the holy Rabbi of Apta, of blessed memory.	פַּעַם אַחַת הָיָה הָרַב הַקָּדוֹשׁ מִפְּרִיִּשְׁלָן עַל שַׁבָּת אֶצֶל הָרַב הַקָּדוֹשׁ מֵאַפְטָא זַ"ל.
At that time, Rabbi Meir explained the verse: "And you shall serve the Lord your God, and He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst."	וַאֲמַר אַז רַבִּי מְאִיר פְּרוּשׁ הַפְּסוּק וְעַבַּדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹקֵיכֶם וַיְבָרֶךְ אֶת לֶחֶמְךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ.
He explained: "And you shall serve"—if one serves Hashem through prayer, which is called 'service' (Avodah), then "He will bless"—a righteous person is granted the power to bless the people of Israel.	וּפִרְשׁ 'וְעַבַּדְתֶּם'—אִם עוֹבְדִים ה' בְּתַפְלָה שְׁנִקְרָא עֲבוּדָה, אִזִּי 'וַיְבָרֶךְ'—יֵשׁ כֹּחַ בְּהַצְדִּיק לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל.
"Your bread"—if one engages in acts of kindness, as it is written, "Surely, you should share your bread with the hungry" (Isaiah 58:7),	לֶחֶמְךָ—וְאִם עוֹסְקִים בְּגִמְלוֹת חֲסָדִים, הֲלוּא ('פָּרַס לָרֵעַב לֶחֶמְךָ' (ישעיה נח, ז).
Then "I will remove sickness from your midst"—the righteous person is then empowered to bless, and Hashem will heal the sick of Israel and remove illness from among them.	אִזִּי 'וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ'—יֵשׁ כֹּחַ לְהַצְדִּיק וּלְבָרֵךְ, וְה' אוֹתוֹ לְרַפְאוֹת אֶת חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וּלְהַסִּיר מִחֲלָה מִקִּרְבָּם.
Thus spoke Rabbi Meir, of blessed memory.	כֵּן אָמַר לוֹ הָרַב מְאִיר זַ"ל.